

Arrest

nr. 214 461 van 20 december 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21 bus 20
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U diende op 19 december 2011 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Arabische origine te zijn en een soennitische moslim te zijn. U bent afkomstig uit Bagdad.

Volgens uw verklaringen diende u op 9 december 2011 Irak te verlaten omwille van problemen die u kende met de Iraakse autoriteiten omwille van uw journalistiek werk. De door u ingeroepen vervolgingsfeiten werden door het Commissariaat-generaal ongeloofwaardig bevonden en de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst noopte toen niet tot het toekennen van subsidiaire

bescherming zoals in bedoeld in art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden u geweigerd op 31 juli 2012.

U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Uw beroep werd op 31 januari 2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen wegens laattijdigheid.

Op 6 augustus 2013 diende u een tweede verzoek in. U beriep zich grotendeels op feiten die tijdens uw eerste verzoek ongeloofwaardig werden bevonden en voegde daaraan toe dat u in Irak eveneens problemen met het Mehdileger had gekend omdat u een gekend zanger was. Deze feiten werden eveneens ongeloofwaardig bevonden en de vluchtelingenstatus werd u geweigerd. Gezien uw herkomst uit Bagdad en de toenmalige veiligheidssituatie in Bagdad werd u de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op 11 maart 2014.

Op 6 november 2015 werd het CGVS echter op de hoogte gebracht van nieuwe elementen aangaande uw subsidiaire beschermingsstatus. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt dat u in 2015 twee maal naar Irak bent gereisd. Volgens de stempels in uw Iraaks paspoort blijkt dat u een eerste maal naar Irak reisde van 12 juni 2015 tot 18 juli 2015. Uit het verslag van de luchthavenpolitie blijkt daarnaast dat u op 6 november 2015 opnieuw naar Irak ging. Uit uw paspoort bleek eveneens dat u in 2011 per vliegtuig de Schengenzone bent binnen gekomen met een visum voor Tsjechië, dit in tegenspraak met uw eerdere verklaringen als zou u illegaal met een truck via Turkije naar België zijn gekomen.

Op 29 februari 2016 betekende het CGVS u een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep. Op 30 september 2016 vernietigde de RvV de beslissing van het CGVS omwille van een substantiële onregelmatigheid met betrekking tot uw hoorrecht. U had zich immers niet kunnen aanbieden voor een persoonlijk onderhoud omdat uw uitnodiging niet naar het correcte adres was verzonden. De zaak werd teruggezonden naar het CGVS.

Op 10 februari 2017 werd u alsnog de kans geboden om een toelichting te verschaffen bij uw reizen naar Irak. Bij deze gelegenheid legde u de volgende originele documenten neer: uw nieuwe Iraakse paspoort, uitgegeven op 31 augustus 2016, en een medisch attest betreffende de ziekenhuisopname van uw moeder.

Op 22 mei 2017 betekende het CGVS u opnieuw een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep. Op 5 juli 2018 vernietigde de RvV de beslissing van het CGVS omdat uit de motivering van het CGVS niet bleek dat werd nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hadden geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter had om het reëel risico op ernstige schade weg te nemen. De zaak werd teruggezonden naar het CGVS.

B. Motivering

Op 11 maart 2014 werd de subsidiaire beschermingsstatus u toegekend omdat uit een grondige analyse van de toenmalige situatie in Irak bleek dat er in Bagdad een reëel risico bestond van ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks het feit dat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend blijkt duidelijk uit artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet dat de status van subsidiaire beschermde in beginsel geen permanente status is, en dat een onderdaan van een derde land onder bepaalde omstandigheden kan ophouden een subsidiair beschermde te zijn. Artikel 55/5 Vw. bepaalt immers dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus wordt voldaan (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en niet-voorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 Vw., wanneer de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en niet-voorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vw. (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).

In casu dient aldus te worden beoordeeld of er in Bagdad nog steeds sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen sprake meer is van een dergelijk uitzonderlijke situatie in Bagdad. De beslissing om het beleid aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw. te wijzigen was gestoeld op een grondige analyse van nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie in Irak. Die informatie werd op professionele manier verzameld uit verschillende objectieve bronnen, waaronder het UNHCR, relevante internationale mensenrechtenorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. Op basis van de beschikbare informatie kwam de Commissaris-generaal tot de conclusie dat de duidelijke verbetering in de veiligheidssituatie in Bagdad al enige tijd van kracht was, en dat er geen indicaties waren dat de situatie in de nabije toekomst zou verslechteren. Deze wijziging in omstandigheden kon dan ook als voldoende duurzaam worden bestempeld, wat de beleidswijziging rechtvaardigde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze beoordeling sindsdien meermaals bevestigd (zie o.a. RvV 26 november 2015, nr. 157 161), en ook het EHRM is van oordeel dat de veiligheidssituatie in Irak niet dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon naar Bagdad een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, 23 augustus 2016, para. 53-55). Uit het gegeven dat het CGVS al sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen reden meer bestaat om aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet; dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd wordt; en dat deze beoordeling nog steeds overeind blijft, kan worden afgeleid dat de beslissing om in uw hoofde over te gaan tot de opheffing van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus geen overhaaste, doch wel een redelijke beslissing betreft, juist omdat de wijziging in de omstandigheden op grond waarvan u de status werd toegekend al enige tijd van kracht is en bijgevolg als voldoende duurzaam kan worden aangemerkt.

De informatie waarover het CGVS heden beschikt, bevestigt bovendien dat de verandering in omstandigheden in Bagdad, dewelke plaatsvond nadat aan u de status van subsidiair beschermde werd toegekend, nog steeds een voldoende ingrijpend en een niet-voorbijgaand karakter hebben. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi aan dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Het offensief dat IS vanaf juni 2014 in Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad veranderd zijn, en dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Het gros van de terroristische aanslagen is wel nog steeds toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen. IS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Wel pleegt IS nog sporadisch zware aanslagen. Daarnaast vinden er frequent minder zware aanslagen plaats.

Het voormelde geweldspatroom heeft weliswaar tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers te betreuren vallen, doch hierbij dient benadrukt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is. Bovendien is het aantal incidenten en slachtoffers in Bagdad reeds geruime tijd aan het dalen. Meer zelfs, het aantal incidenten in Bagdad heeft sinds begin 2017 zijn laagste punt in jaren bereikt. De veiligheidssituatie in Bagdad is bovendien zodanig verbeterd dat de Iraakse autoriteiten van start zijn gegaan met het ontmantelen van "blast barriers" en "checkpoints" in bepaalde gebieden in centraal Bagdad.

Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het dagelijks leven van de gewone Iraakse burger is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in de provincie Bagdad, (met een oppervlakte van 4555 km², en iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont) ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden

verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd. Verder zijn de scholen in Bagdad geopend, ligt het schoolbezoek er tamelijk hoog, en is er gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds worden deze checkpoints meer en meer afgebouwd, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Het nachtelijke uitgangsverbod dat voorheen meer dan een decennium gold werd bovendien begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer terug ingevoerd. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van het ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter van de verandering in de algemene veiligheidssituatie. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints en "blast barriers" toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad niet duurzaam verbeterd was zij de bewegingsvrijheid binnen de stad verder zouden hebben beperkt.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden ("IDP's") op te vangen (UNHCR Position on Returns to Iraq, 14 november 2016 nr. 34) en er keren sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug naar onder andere Bagdad (ibidem, nr. 40). UNHCR maakt bovendien nergens melding dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat de situatie in Bagdad ingrijpend gewijzigd is dat zij er geen reëel risico meer lopen op ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België en andere Europese lidstaten terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad nog steeds dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Hierbij dient te worden gewezen op elementen uit uw dossier die het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in uwen hoofde tegenspreken. Uit het verslag van de luchthavenpolitie, dat aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat u in 2015 tweemaal naar Irak reisde, een eerste keer op 12 juni 2015 en een tweede keer op 6 november 2015 (verslag luchthavenpolitie van 6/11/2015, p. 1 en kopie paspoort). Uw eerste bezoek aan Irak, van 12 juni tot 18 juli 2015, duurde meer dan een maand. Daar u stelt uw toenmalig paspoort niet meer in bezit te hebben kan het CGVS niet nagaan hoelang uw tweede bezoek duurde. U verklaarde verder ten aanzien van de luchthavenpolitie dat het niet veilig was in het dorp waar u woonachtig was maar wel in Bagdad waar uw moeder in het ziekenhuis lag. Uit uw administratief dossier en uw verklaringen blijkt echter dat u steeds in Bagdad zou gewoond hebben (CGVS 10/02/2017, p. 3). U heeft er tijdens uw asielpcedure nooit gewag van gemaakt uit een dorp afkomstig te zijn (zie administratief dossier). Het feit dat u meermaals vrijwillig terugkeerde naar Bagdad, zelf aangeeft dat het er veilig is, en er meer dan een maand aan een stuk verbleef, bevestigt bovenstaande appreciatie over de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad.

Gevraagd naar de reden voor uw terugkeer geeft u te kennen dat uw moeder gewond was geraakt bij een aanslag en u legt daarvan een medisch document neer (CGVS 10/02/2017, p. 6-7). Uit informatie van het CGVS blijkt echter dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Iraakse documenten aan te schaffen, zowel in Irak als in het buitenland (zie administratief dossier, COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude). De bewijskracht van dergelijke documenten moeten dan ook worden beoordeeld in samenhang met de geloofwaardigheid van de verklaringen en de algemene geloofwaardigheid. Uw algemene geloofwaardigheid is echter laag, daar uit de analyse van uw eerste en tweede verzoek om internationale bescherming duidelijk bleek dat geen geloof kon worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Daarnaast blijkt dat u ook betreffende uw twee bezoeken aan Irak geen consistente verklaringen aflegt. Zo verklaarde u bij de luchthavenpolitie op 6 november 2015 dat u via Istanbul op weg was naar Bagdad om uw moeder te bezoeken en dat u reeds eerder datzelfde jaar om dezelfde reden naar Irak reisde (verslag luchthavenpolitie van 6/11/2015, p. 1 en kopie paspoort). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ontkende u echter een tweede maal naar Irak te zijn teruggekeerd. U stelde dat u op 6 november 2015 slechts een vriend ging bezoeken in Turkije en ontkende uw verklaringen bij de luchthavenpolitie (CGVS 10/02/2017, p. 4, 5). Hierdoor wordt uw algemene geloofwaardigheid verder

aangetast en wordt ook de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw zieke moeder de reden was van uw bezoeken aan Irak, aangetast.

Tot slot blijkt dat u blijft vasthouden aan verklaringen welke, blijkens het paspoort dat u gebruikt heeft, ondubbelzinnig leugenachtig zijn. Zo blijft u bij uw verklaring dat u middels een vrachtwagen vanuit Turkije naar Europa gesmokkeld zou zijn. Uit uw paspoort blijkt evenwel dat u een visum voor Tsjechië bekomen had in Bagdad (verslag luchthavenpolitie van 6/11/2015, p. 1 en kopie paspoort). Uw verklaring dat u niet wist dat u een visum voor Tsjechië had en dat uw smokkelaar uw paspoort had afgenomen en pas in 2015 na tussenkomst van uw vader weer aan u zou hebben gegeven is volstrekt ongeloofwaardig (CGVS 10/02/2017, p. 4-5), gezien uit het paspoort blijkt dat u op 12 december 2011 bent binnengekomen op de luchthaven van Praag in Tsjechië. Dat u nu een blanco paspoort neerlegt terwijl u uw oude paspoort, dat valse verklaringen ten aanzien van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming blootlegde, achterhield, toont uw verregaande bereidheid om belangrijke informatie betreffende uw nood aan bescherming in België voor het CGVS verborgen te houden.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

U haalde evenmin elementen aan waardoor u in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 of voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Gevraagd naar een eventuele vrees die u actueel dient te koesteren ten aanzien van Irak, bleef u immers dezelfde motieven herhalen waarvan het CGVS al bij uw eerste en tweede verzoek om internationale bescherming omstandig de ongeloofwaardigheid ervan heeft aangetoond (CGVS 10/02/2017, p. 7).

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus opgeheven."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikel 3 EVRM, artikel 55/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de motiveringsplicht vervat in de wet van 29 juli 1991.

Volgens verzoeker heeft verweerder ten onrechte besloten tot de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker citeert uit de door verweerder gehanteerde informatie en stelt dat hieruit niet blijkt dat de verandering van de omstandigheden voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand van karakter is. Het valt af te wachten hoe de situatie zal evolueren, zodat het de voorbarig is om te spreken over dergelijke verandering.

Verzoeker citeert daarnaast uit het *Algemeen Ambtsbericht IRAK* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken. Hieruit blijkt dat zich regelmatig nog grote aanslagen voordoen. Dit maakt dat er geen sprake is van een niet-voorbijgaande, voldoende ingrijpende verandering van de omstandigheden.

Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande in hoofdorde om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een COI Focus inzake de veiligheidssituatie in Bagdad en het voormelde ambtsbericht bij het verzoekschrift (bijlagen 2 en 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek

onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verweerder terecht toepassing heeft gemaakt van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet en in dit kader met recht heeft geoordeeld dat de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus initieel aan verzoeker werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is, integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De bestreden beslissing is, zoals reeds werd aangegeven, geschraagd op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”

3.4. Inzake het ingrijpende en niet-voorbijgaande karakter van de gewijzigde omstandigheden in Bagdad, wordt in dit kader in de bestreden beslissing en op grond van de informatie opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier met recht gemotiveerd als volgt:

“Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen sprake meer is van een dergelijk uitzonderlijke situatie in Bagdad. De beslissing om het beleid aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw. te wijzigen was gestoeld op een grondige analyse van nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie in Irak. Die informatie werd op professionele manier verzameld uit verschillende objectieve bronnen, waaronder het UNHCR, relevante internationale mensenrechtenorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. Op basis van de beschikbare informatie kwam de Commissaris-generaal tot de conclusie dat de duidelijke verbetering in de veiligheidssituatie in Bagdad al enige tijd van kracht was, en dat er geen indicaties waren dat de situatie in de nabije toekomst zou verslechteren. Deze wijziging in omstandigheden kon dan ook als voldoende duurzaam worden bestempeld, wat de beleidswijziging rechtvaardigde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze beoordeling sindsdien meermaals bevestigd (zie o.a. RvV 26 november 2015, nr. 157 161), en ook het EHRM is van oordeel dat de veiligheidssituatie in Irak niet dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon naar Bagdad een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, 23 augustus 2016, para. 53-55). Uit het gegeven dat het CGVS al sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen reden meer bestaat om aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet; dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd wordt; en dat deze beoordeling nog steeds overeind blijft, kan worden afgeleid dat de beslissing om in uw hoofde over te gaan tot de opheffing van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus geen overhaaste, doch wel een redelijke beslissing betreft, juist omdat de wijziging in de omstandigheden op grond waarvan u de status werd toegekend al enige tijd van kracht is en bijgevolg als voldoende duurzaam kan worden aangemerkt.

De informatie waarover het CGVS heden beschikt, bevestigt bovendien dat de verandering in omstandigheden in Bagdad, dewelke plaatsvond nadat aan u de status van subsidiair beschermde werd toegekend, nog steeds een voldoende ingrijpend en een niet-voorbijgaand karakter hebben. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi aan dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen

aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Het offensief dat IS vanaf juni 2014 in Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad veranderd zijn, en dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Het gros van de terroristische aanslagen is wel nog steeds toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen. IS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Wel pleegt IS nog sporadisch zware aanslagen. Daarnaast vinden er frequent minder zware aanslagen plaats.

Het voormelde geweldspatroom heeft weliswaar tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers te betreuren vallen, doch hierbij dient benadrukt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is. Bovendien is het aantal incidenten en slachtoffers in Bagdad reeds geruime tijd aan het dalen. Meer zelfs, het aantal incidenten in Bagdad heeft sinds begin 2017 zijn laagste punt in jaren bereikt. De veiligheidssituatie in Bagdad is bovendien zodanig verbeterd dat de Iraakse autoriteiten van start zijn gegaan met het ontmantelen van “blast barriers” en “checkpoints” in bepaalde gebieden in centraal Bagdad.

Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het dagelijks leven van de gewone Iraakse burger is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in de provincie Bagdad, (met een oppervlakte van 4555 km², en iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont) ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd. Verder zijn de scholen in Bagdad geopend, ligt het schoolbezoek er tamelijk hoog, en is er gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds worden deze checkpoints meer en meer afgebouwd, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Het nachtelijke uitgangsverbod dat voorheen meer dan een decennium gold werd bovendien begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer terug ingevoerd. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van het ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter van de verandering in de algemene veiligheidssituatie. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints en “blast barriers” toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad niet duurzaam verbeterd was zij de bewegingsvrijheid binnen de stad verder zouden hebben beperkt.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden (“IDP's”) op te vangen (UNHCR Position on Returns to Iraq, 14 november 2016 nr. 34) en er keren sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug naar onder andere Bagdad (ibidem, nr. 40). UNHCR maakt bovendien nergens melding dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat de situatie in Bagdad ingrijpend gewijzigd is dat zij er geen reëel risico meer lopen op ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België en andere Europese lidstaten

terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad nog steeds dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.”

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Waar hij op selectieve wijze verwijst naar en citeert uit de informatie zoals gehanteerd door verweerder, dient te worden opgemerkt dat hij hiermee geenszins afbreuk doet aan de voormelde, op het geheel van de in de administratief dossier opgenomen landeninformatie geschraagde analyse van de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad.

Waar verzoeker een passage aanhaalt uit het *Algemeen Ambtsbericht IRAK*, dient verder te worden vastgesteld dat deze informatie volledig in dezelfde lijn ligt als, en bijgevolg geenszins afbreuk kan doen aan de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Ook in de door verzoeker geciteerde informatie wordt namelijk duidelijk gesteld dat, hoewel er nog (grote) aanslagen worden gepleegd, de sjjiitische milities er een machtsfactor vormen, er vormen van crimineel geweld plaatsvinden en er politieke spanningen heersen, de veiligheidssituatie in Bagdad aanzienlijk is verbeterd, dat aldaar veel minder aanslagen worden gepleegd, dat niet enkel het aantal aanslagen doch ook het aantal moorden er is afgenomen en dat er daardoor minder controleposten zijn dan voorheen.

3.5. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht gewezen op een aantal elementen in het dossier van verzoeker die het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde tegenspreken. De motieven diengaangaande luiden als volgt:

“Uit het verslag van de luchthavenpolitie, dat aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat u in 2015 tweemaal naar Irak reisde, een eerste keer op 12 juni 2015 en een tweede keer op 6 november 2015 (verslag luchthavenpolitie van 6/11/2015, p. 1 en kopie paspoort). Uw eerste bezoek aan Irak, van 12 juni tot 18 juli 2015, duurde meer dan een maand. Daar u stelt uw toenmalig paspoort niet meer in bezit te hebben kan het CGVS niet nagaan hoelang uw tweede bezoek duurde. U verklaarde verder ten aanzien van de luchthavenpolitie dat het niet veilig was in het dorp waar u woonachtig was maar wel in Bagdad waar uw moeder in het ziekenhuis lag. Uit uw administratief dossier en uw verklaringen blijkt echter dat u steeds in Bagdad zou gewoond hebben (CGVS 10/02/2017, p. 3). U heeft er tijdens uw asielpcedure nooit gewag van gemaakt uit een dorp afkomstig te zijn (zie administratief dossier). Het feit dat u meermaals vrijwillig terugkeerde naar Bagdad, zelf aangeeft dat het er veilig is, en er meer dan een maand aan een stuk verbleef, bevestigt bovenstaande appreciatie over de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad.

Gevraagd naar de reden voor uw terugkeer geeft u te kennen dat uw moeder gewond was geraakt bij een aanslag en u legt daarvan een medisch document neer (CGVS 10/02/2017, p. 6-7). Uit informatie van het CGVS blijkt echter dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Iraakse documenten aan te schaffen, zowel in Irak als in het buitenland (zie administratief dossier, COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude). De bewijskracht van dergelijke documenten moeten dan ook worden beoordeeld in samenhang met de geloofwaardigheid van de verklaringen en de algemene geloofwaardigheid. Uw algemene geloofwaardigheid is echter laag, daar uit de analyse van uw eerste en tweede verzoek om internationale bescherming duidelijk bleek dat geen geloof kon worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Daarnaast blijkt dat u ook betreffende uw twee bezoeken aan Irak geen consistente verklaringen aflegt. Zo verklaarde u bij de luchthavenpolitie op 6 november 2015 dat u via Istanbul op weg was naar Bagdad om uw moeder te bezoeken en dat u reeds eerder datzelfde jaar om dezelfde reden naar Irak reisde (verslag luchthavenpolitie van 6/11/2015, p. 1 en kopie paspoort). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ontkende u echter een tweede maal naar Irak te zijn teruggekeerd. U stelde dat u op 6 november 2015 slechts een vriend ging bezoeken in Turkije en ontkende uw verklaringen bij de luchthavenpolitie (CGVS 10/02/2017, p. 4, 5). Hierdoor wordt uw algemene geloofwaardigheid verder aangetast en wordt ook de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw zieke moeder de reden was van uw bezoeken aan Irak, aangetast.

Tot slot blijkt dat u blijft vasthouden aan verklaringen welke, blijkens het paspoort dat u gebruikt heeft, ondubbelzinnig leugenachtig zijn. Zo blijft u bij uw verklaring dat u middels een vrachtwagen vanuit Turkije naar Europa gesmokkeld zou zijn. Uit uw paspoort blijkt evenwel dat u een visum voor Tsjechië bekomen had in Bagdad (verslag luchthavenpolitie van 6/11/2015, p. 1 en kopie paspoort). Uw verklaring dat u niet wist dat u een visum voor Tsjechië had en dat uw smokkelaar uw paspoort had afgenomen en pas in 2015 na tussenkomst van uw vader weer aan u zou hebben gegeven is volstrekt ongeloofwaardig (CGVS 10/02/2017, p. 4-5), gezien uit het paspoort blijkt dat u op 12 december 2011 bent binnengekomen op de luchthaven van Praag in Tsjechië. Dat u nu een blanco paspoort neerlegt terwijl u uw oude paspoort, dat valse verklaringen ten aanzien van uw eerdere verzoeken

om internationale bescherming blootlegde, achterhield, toont uw verregaande bereidheid om belangrijke informatie betreffende uw nood aan bescherming in België voor het CGVS verborgen te houden.”

Verzoeker laat de voormelde motieven volledig onverlet. Derhalve worden deze motieven geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en blijven zij onverminderd gehandhaafd.

3.6. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd als volgt:
“Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.”

3.7. Verzoeker laat de bestreden beslissing tot slot eveneens geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“U haalde evenmin elementen aan waardoor u in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 of voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Gevraagd naar een eventuele vrees die u actueel dient te koesteren ten aanzien van Irak, bleef u immers dezelfde motieven herhalen waarvan het CGVS al bij uw eerste en tweede verzoek om internationale bescherming omstandig de ongeloofwaardigheid ervan heeft aangetoond (CGVS 10/02/2017, p. 7).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd gelden.

3.8. Gelet op het voorgaande en nu verzoeker geen argumenten aanvoert die toelaten anderszins te besluiten, dient de opheffing van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus te worden bevestigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De opheffing van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT